

Asia: VN/23585/2023

Lausuntopyyntö yleisen tietosuoja-asetuksen toimivuudesta ja sen soveltamiseen liittyvistä kokemuksista

Lausunnonantajan lausunto

Mitkä ovat olleet yleisen tietosuoja-asetuksen soveltamiseen liittyvät merkittävimmät hyödyt ja haasteet?

Tietosuoja-asetus rakentuu pitkälti yleisten periaatteiden ja ylätason tavoitteiden ympärille. Kukin organisaatio määrittelee itse ne käytännön toimenpiteet, joita se tietosuoja-asetuksen noudattamiseksi tai sen asettamien tavoitteiden saavuttamiseksi toteuttaa. Tämä lainsäädännöllinen lähestymistapa yhdistettynä osittain määrittelemättömiin (kuten ”siirto”) tai epämää räisiin käsitteisiin (kuten ”asianmukaiset” tai ”riittävät”) tekee vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta paikoitellen haasteellista. Käytännön toimintaohjeita on saatavilla lähinnä EDPB:n materiaaleihin sisältyvistä satunnaisista esimerkeistä. Lähtökohtaisesti tietoa vaatimustenmukaisuuden toteuttamiseksi toteutettujen toimenpiteiden riittävydestä saadaan lähinnä vasta silloin, kun valvontaviranomainen on jo puuttumassa asiaan.

Tietosuoja-asetus on laadittu pitkälti digitaalitalouden näkökulmasta. Yksityisten yritysten henkilötietojen käsittelyyn liittyvät intressit ovat kuitenkin erilaiset kuin kansallisten viranomaisten, joiden toiminta perustuu lakiin. Viranomaiset joutuvat omassa toiminnassaan tekemään jatkuvaa punnintaa eri perusoikeuksien toteuttamisen välillä. Jos tietosuojalainsäädäntöä tulkitaan liian tiukasti, se ei edistä hyvää hallintoa tai hallinnon palvelujen laatua ja tuloksellisuutta.

Onko tietosuojalaki koettu yleisesti toimivaksi? Minkälaisia haasteita sen soveltamisessa on ilmennyt?

-

Onko yleisen tietosuoja-asetuksen mahdollistamaa sääntelyliikkumavaraa käytetty EU:ssa ja Suomessa tarkoituksenmukaisella tavalla? Jos ei, miten ja minkälaisia tilanteita varten tietosuoja-asetuksen sääntelyliikkumavaraa tulisi käyttää eri tavoin kuin on tehty?

Tietosuoja-asetuksen 35 artiklan 10 kohdan mukaan silloin, kun 6 artiklan 1 kohdan c tai e alakohdan mukaisen käsittelyn oikeusperusteena on rekisterinpitäjään sovellettava unionin oikeus tai jäsenvaltion lainsäädäntö, tietosuoja koskeva vaikutustenarviointi voidaan tehdä yleisen vaikutustenarvioinnin osana kyseisen käsittelyn oikeusperusteen hyväksymisen yhteydessä. Digi- ja

väestötietovirasto toivoo, että tätä mahdollisuutta käytettäisiin nykyistä enemmän. Oikeusperusteeseen liittyvä tarpeellisuus- ja oikeasuhteisuuspunninta tulee joka tapauksessa tehdyksi jo lainvalmistelutyön yhteydessä. Sen toistamisen ei lähtökohtaisesti tulisi olla tarpeen, ellei lainsäätäjä näin erikseen ja nimenomaisesti ole tarkoittanut.

Millä toimialoilla yleistä tietosuoja-asetusta on pantu täytäntöön tehokkaasti ja onnistuneesti huomioiden asetukselle asetetut tavoitteet edistää rekisteröityjen oikeuksien ja vapauksien toteutumista sekä edistää tiedon vapaata liikkuvuutta EU-alueella?

-

Minkälaisia haasteita on ilmennyt yleisen tietosuoja-asetuksen ja kansallisen lainsäädännön tai muun EU-lainsäädännön yhteensovittamisessa eri soveltamistilanteissa?

Viranomaisten toiminnasta säädetään lailla, ja niiden harjoittama henkilötietojen käsittely on kytköksissä viranomaistehtävien toteuttamiseen. Kuten tietosuoja-asetuksen johdanto-osassa todetaan, oikeus henkilötietojen suojaan ei ole absoluuttinen, vaan sitä on tarkasteltava suhteessa sen tehtävään yhteiskunnassa. Tietosuojan on suhteellisuusperiaatteen mukaisesti oltava oikeassa suhteessa muihin perusoikeuksiin. Viranomaisten on pakko käsitellä henkilötietoja, jotta ne voivat tuottaa lakisääteisiä palveluita yhteiskunnalle. Rekisteröidyn tietosuojaoikeuksia ja käsiteltävien henkilötietojen suojausintressiä tulisi periaatteen mukaisesti punnita niihin oikeuksiin ja vapauksiin, joita viranomainen toiminnallaan pyrkii toteuttamaan. Esimerkiksi sähköisen asiointin tehokas toteuttaminen edellyttää palvelunestohyökkäyksiltä suojautumista, mikä puolestaan voi johtaa asiakkaan päätelaitetta koskevien tietojen käsittelyyn. Viranomaisen tulisi tällaisessa tilanteessa pystyä priorisoimaan palvelun saatavuutta ilman, että sen tulee vaarantaa toimintansa tehokkuutta kyseisten tietojen suojausintressiin nähden kohtuuttoman laajoilla teknisillä tai hallinnollisilla toimenpiteillä, kuten TIA-arvioinneilla.

Digi- ja väestötietoviraston toimintakenttä huomioon ottaen rekisteröidyn oikeuksien toteuttaminen ei aina ole yksinkertaista. Esimerkiksi edunvalvonnassa olevan päämiehen omaisen tietopyynnöt voivat tulla arvioitaviksi usean lain ja niihin sisältyvien menettelysäännösten näkökulmasta. Sekä menettelyt että käytettävissä olevat oikeusturvakeinot vaihtelevat sen mukaan, mitä lakia sovelletaan. Digi- ja väestötietovirasto toivoo, että kansallista lainsäädäntöä, tietosuoja-asetusta ja/tai viranomaisohjeita tarkennettaisiin rekisteröityjen pyynnöstä toteutettavien oikeuksien osalta siten, että niiden käyttöala koskisi nimenomaan tietosuojan toteutumisen valvontaa. Tällöin rekisteröity olisi helpompi ohjata käyttämään erityislainsäädännöstä seuraavia oikeusturvakeinoja ja -menettelyitä silloin, kun niiden käyttäminen olisi hänen pyyntönsä aihealue huomioon ottaen asianmukaisempaa. Rekisteröidyn tarkastusoikeutta ei esimerkiksi tulisi käyttää keinona holhoustoimiviranomaisen tehtävien suorittamisen lainmukaisuuden varmistamiseksi, ellei rekisteröity nimenomaisesti epäile, että hänen henkilötietojensa olisi käsitelty epäasiallisesti.

Rajanveto siitä, onko jokin tietopyyntö tehty julkisuuslain mukaisena tietopyyntönä vai rekisteröidyn tarkastusoikeutta koskevana pyyntönä, voi olla haasteellista. Esimerkiksi edunvalvonnan viranomaisasiakirjoja koskeviin pyyntöihin sovelletaan julkisuuslakia menettelysäännöksineen, kun taas päämiehen omaisten tietopyynnöt käsitellään tietosuoja-asetuksen mukaisina tarkastusoikeuden käyttämisestä koskevinä pyyntöinä. Rajanvedon selkeyttäminen olisi tärkeää. Sovellettava laki vaikuttaa tietopyynnön tekijän käytettävissä oleviin muutoksenhakukeinoihin.

Koska laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta on parasta aikaa uudistettavana ja ajantasaistettavana, Digi- ja väestötietovirasto ei kuitenkaan lausu asiasta tämän enempää.

Onko eri jäsenvaltioiden tietosuojalainsäädäntöjen eroavaisuuksiin ja täytäntöönpanoon liittyen tunnistettu haasteita? Jos on, minkälaisia haasteita?

-

Ovatko Euroopan tietosuojaneuvoston antamat ohjeet auttaneet käytännön soveltamistilanteisiin liittyvien ratkaisujen tekemisessä? Mitä yleisen tietosuoja-asetuksen tulkintaa koskevia ohjeita vielä tarvittaisiin?

Lähtökohtaisesti Digi- ja väestötietovirasto pitää EDPB:n ohjeita hyvinä, ja hyödyntää niitä säännöllisesti organisaation sisäisen tietosuojavaihtekehityksen kehittämisessä.

Digi- ja väestötietovirasto odottaa EDPB:ltä julkishallinnolle suunnattuja tarkempia ohjeita pilvipalvelujen käytöstä ja käyttöönnotosta erityisesti silloin, kun välikätenä toimii nk. ”julkisten elinten keskitetty ostaja”. Tällä hetkellä saatavilla ohjeet eivät sisällä konkreettisia toimintaohjeita tai -vaihtoehtoja erilaisten tilanteiden varalle, vaan ne lähinnä toistavat tietosuoja-asetuksen rekisterinpitäjälle asettamia yleisiä velvollisuuksia.

Digi- ja väestötietovirasto haluaa myös huomauttaa, että tietosuojaan liittyvää käytännön arjen suunnittelu-, ja kehittämis- ja toimeenpanotyötä tekee pääosin sellainen henkilöstö, jotka eivät ole tietosuoja-alan ammattilaisia tai juristeja. Heille EDPB:n ohjeet ovat liian vaikeaselkoisia ja raskaslukuisia. Digi- ja väestötietovirasto toivoo EDPB:ltä materiaalia, jota esimerkiksi ohjelmistokehittäjät voisivat hyödyntää sellaisenaan.

Onko edustamanne organisaatio ollut mukana laatimassa yleisen tietosuoja-asetuksen 40 artiklan mukaisia käytännesääntöjä tai harkinnut niiden laatimista? Mitkä ovat käytännesääntöjen laatimiseen liittyviä merkittävimpiä hyötyjä ja haasteita?

-

Onko yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanoon liittyvä seuraamusjärjestelmä Suomessa tehokas ja tarkoituksenmukainen? Mitä merkittävimpiä hyötyjä ja haasteita seuraamusjärjestelmään liittyy?

-

Ovatko yleisen tietosuoja-asetuksen kansainväliset tiedonsiirtomekanismit toimivia vai tulisiko niitä kehittää edelleen ja miten niitä tulisi kehittää edelleen? Mitkä ovat olleet kansainvälisiin tiedonsiirtoihin liittyvät merkittävimmät hyödyt ja haasteet?

Digi- ja väestötietovirasto esittää siirtoihin liittyvät näkemyksensä kohdassa ”Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen V lukuun – Henkilötietojen siirrot kolmansiin maihin tai kansainvälisille järjestöille”.

Onko yleisen tietosuoja-asetuksen ns. laajennettu alueellinen soveltamisala, joka kattaa myös EU:n markkinoilla toimivien kolmansien maiden toimijoiden suorittaman henkilötietojen käsittelyn, toiminut

tarkoituksenmukaisella tavalla? Olisiko yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanoon liittyvää yhteistyötä kolmansien maiden kanssa tarpeen kehittää ja miten?

-

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen I lukuun – Yleiset säännökset

Henkilötiedon käsite on Digi- ja väestötietoviraston näkemyksen mukaan liian laava. Nykytilanteessa salatut tiedot katsotaan henkilötiedoiksi riippumatta siitä, onko salaus purettu tai salausavaimia käytetty, koska rekisterinpitäjä pystyy edelleen palauttamaan ne tunnistettavaan muotoon. Salaus – kuten myös pseudonymisointi – on tällä hetkellä yksi henkilötietojen suojakeino muiden joukossa. Digi- ja väestötietovirasto näkee, että salaukselle tulisi antaa nykyistä enemmän merkitystä. Silloin, kun salaus täyttää riittävän korkeat kryptografiset vahvuusvaatimukset, tietosuoja-asetuksen ei tulisi soveltua salattuihin tietoihin ainakaan täysimääräisesti. Ne tulisi pikemminkin rinnastaa anonyymeihin tietoihin. Käytännössä tämä ilmenisi esimerkiksi siten, että palvelutoimittajaa, joka käsittelee rekisterinpitäjän lukuun ainoastaan sellaisia vahvasti salattuja tietoja, joiden salausta se ei pysty purkamaan, ei pidettäisi henkilötietojen käsittelijänä.

Lisäksi Digi- ja väestötietovirasto toivoo, että henkilötiedon käsitettä muutoinikin täsmennettäisiin. Tällä hetkellä tietosuojaviranomaiset esimerkiksi katsovat vakiintuneesti, että IP-osoite on henkilötieto, vaikka EUT on asiassa C-582/14 todennut, että asia ei ole näin yksiselitteinen. Tietosuojalainsäädännössä tulisi selkeämmin tiedostaa se, että tiedon luonne voi riippua siitä, kenen hallussa se on. Digi- ja väestötietovirasto toivoo, että henkilötietoluonteen määrittelyssä tukeuduttaisiin nykyistä selkeämmin WP29:n henkilötiedon käsitettä koskevan lausunnon (4/2007) määrittelemiin henkilötiedon osatekijöihin sekä lausunnossa esitettyyn ajatukseen siitä, että ”tietosuojasääntöjen soveltamisalaa ei pidä laajentaa liikaa”.

Henkilötietojen käsittelijän käsite on määritelty tietosuoja-asetuksessa yleisluontoisesti. Vaikka käsitteen merkitys on tietosuojasääntelyn kannalta huomattava ja vaikuttaa eri osa-puolten välisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin, varsinaista määritelmää on etsittävä EDPB:n ohjeista ja oikeuskäytännöstä. Digi- ja väestötietovirasto toivoo, että käsitettä tarkennettaisiin asetuksen tekstissä tai johdanto-osassa, jolloin myös muiden kuin tietosuoja-alan ammattilaisten olisi helpompaa soveltaa asetusta käytännössä. Lisäksi asetukseen olisi hyvä saada säännökset ”julkisten elinten keskitetyistä ostajista”, sekä niiden roolista ja vastuista. Suomessa tällaisia säännöksiä sovellettaisiin Valtion tieto- ja viestintätekniikkakeskus Valtoriin.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen II lukuun – Periaatteet

Sisäänrakennetun ja oletusarvoisen tietosuojan toteuttaminen on organisaation velvollisuus. Tietosuoja-asetuksessa säädetään pääosin periaatteista, ei toimenpiteistä. Tietosuoja-asetus perustuu vahvasti eräänlaiseen itsearviointiin ja tapauskohtaiseen harkintaan. Organisaation arjessa tietosuojan toteuttamisesta vastaa kuitenkin henkilöstö, josta vain harvat ovat tietosuoja-alan asiantuntijoita. Käytännössä tieto siitä, mitkä toimenpiteet ovat kussakin tilanteessa riittäviä, saadaan vasta tietosuojaviranomaisten ohjeista tai määräyksistä. Tämä aiheuttaa haasteita ja epävarmuutta käsittelytoimien suunnittelulle ja kehittämistyölle. Pahimmassa tapauksessa tietosuojatoimenpiteiden asianmukaisuus selviää vasta oikeuskäsittelyssä. Asiantila on sekä

rekisterinpitäjän että sen virkavastuulla toimivan henkilöstön näkökulma helposti ennalta-arvaamaton.

Tietosuoja-asetuksen 6 artiklassa säädetään henkilötietojen käsittelyn oikeusperusteista. Koska viranomaisista ja niiden tehtävistä säädetään lailla, henkilötietojen käsittelyn oikeusperuste viranomaistoiminnassa on pääsäännön mukaan tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c tai e alakohta. Joissain tapauksissa viranomaisen voi kuitenkin olla tarpeen harjoittaa myös sellaista henkilötietojen käsittelyä, jonka yksityisen sektorin toimija perustaisi tietosuoja-asetuksen 6 artiklan a tai f alakohtiin. Tällaisista tilanteista voi olla kyse esimerkiksi silloin, kun viranomainen lähettää uutiskirjeitä, järjestää tilaisuuksia tai suunnittelee toimipisteisiinsä kameravalvontaa. Tietosuoja-asetuksesta ei käy yksiselitteisesti ilmi, voiko viranomainen vedota näihin oikeusperusteisiin silloin, kun jokin käsittelytoimi ei suoranaisesti liity sille kuuluvien viranomaistehtävien toteuttamiseen, mutta joka kuitenkin olisi olosuhteisiin nähden varsin tarpeellista ja oikeasuhteista käsittelyn tarkoituksiin nähden. Digi- ja väestötietovirasto toivoo, että tätä oikeusperusteisiin liittyvää rajanvetoa täsmennettäisiin, jotta tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan e alakohtaa ei olisi tarvetta tulkita turhan laveasti.

Vakiintuneen kannan mukaan tietoturva koostuu kolmesta osa-alueesta, joita ovat tiedon saatavuus, eheys ja luottamuksellisuus. Tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ilmaistu periaate ”eheys ja luottamuksellisuus”, joka sisältönsä perusteella koskee henkilötietojen käsittelyn turvallisuutta, ei sisällä viittausta saatavuuteen. Saatavuus ei myöskään sisälly henkilötietojen tietoturvaloukkauksen käsitteeseen. Tietosuoja-asetuksen 32 artiklassa saatavuus kuitenkin mainitaan, ja myös kansallisen valvontaviranomaisen tietoturvaloukkauksia koskevissa ohjeissa viitataan käytettävyyteen. Digi- ja väestötietovirasto pohtii, onko periaatetta koskeva rajaus ollut tarkoituksellinen.

Digi- ja väestötietovirasto haluaa myös huomauttaa, että osoitusvelvollisuuden ja näyttötaakan käsitteet ovat tällä hetkellä osittain sekoittuneet. Tällä hetkellä tietosuojaviranomainen voi todeta tietosuoja koskevan laiminlyönnin tai rikkomuksen tapahtuneen vain sillä perusteella, että rekisterinpitäjä ei ole kyennyt riittävän täsmällisesti perustelemaan selvityksen kohteena olevaa asiaa. Osoitusvelvollisuus tulisi erottaa näyttötaakasta siten, että se ei muodostaisi käännettyä todistustaakkaa. Näyttötaakan tulisi olla sillä taholla, joka tekee asiassa päätöksen. Tässä tapauksessa sen tulisi siis olla tietosuojavaltuutetun toimistolla, jonka pitäisi vähintään osoittaa, mitä velvoitteita rekisterinpitäjä on laiminlyönyt.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen III lukuun – Rekisteröidyn oikeudet

Tietosuoja-asetuksen mukaan rekisteröidyllä on tietyissä tilanteissa ”henkilökohtaiseen erityiseen tilanteeseensa liittyvällä perusteella” oikeus vastustaa henkilötietojensa käsittelyä, eli pyytää, että niitä ei käsiteltäisi ollenkaan. Tietosuoja-asetuksen sanamuodoista ilmenee, että vastustamisoikeus ei ole vastaavalla tavalla rajoittamaton kuin oikeus peruuttaa suostumus. Tietosuoja-asetuksessa ei kuitenkaan täsmennetä, mitä tällaiset vastustamisperusteet voivat olla. Viranomaiset käsittelevät henkilötietoja myös tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan e alakohtaan perustuen, jolloin vastustamisoikeus voi tulla kyseeseen. Koska yleisen edun mukaisen tehtävän suorittamisen käyttäminen oikeusperusteena edellyttää jo tietosuojalain 4 §:nkin mukaisesti tarpeellisuutta ja

oikeasuhtaisuutta suoritettavaan tehtävään nähden, vaikuttaa siltä, että vastustamisoikeus ei lähtökohtaisesti voisi edes realisoitua. Digi- ja väestötietovirasto toivoo kansalliselta tietosuojaviranomaiselta tarkennusta vastustamisoikeuden käyttöalaa.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen IV lukuun – Rekisterinpitäjä ja henkilötietojen käsittelijä

Tällä hetkellä tietosuojavastaavan tehtäviin kuuluu sekä tietosuoja-asetukseen liittyvä neuvonta että sen noudattamisen seuranta. Digi- ja väestötietovirasto katsoo, että rekisteröityjen oikeuksien toteutumisen edistämisen kannalta olisi tärkeää korostaa tietosuojavastaavan neuvovaa roolia valvovan roolin sijasta. Neuvonnan ja samanaikaisen valvonnan aiheuttaman eturistiriidan poistaminen tehostaisi tietosuojavastaavan asiantuntijaosaamisen hyödyntämistä.

Lisäksi Digi- ja väestötietovirasto toivoo, että tietosuoja-asetuksessa huomioitaisiin myös ”julkisten elinten keskitetyt ostajat”. Tällaisten toimijoiden sovittaminen tietosuoja-asetuksen nykikäsitteistöön on haastavaa, sillä niiden toiminta voi samanaikaisesti sisältää niin henkilötietojen käsittelijän, rekisterinpitäjän kuin yhteisrekisterinpitäjänkin rooliin viittaavia piirteitä. Tilannetta tulisi selkeyttää vähintään kansallisella tasolla siten, että valtion yhteisten tieto- ja viestintätekniisten palvelujen järjestämisestä annettua lakia täydennettäisiin Valtorin roolia ja vastuusta henkilötietojen käsittelyssä koskevilla säännöksillä. Myös tietosuojalainsäädännön noudattamisen valvonnassa tulisi huomioida se, että julkisen sektorin rekisterinpitäjät, joihin sovelletaan valtion yhteisten tieto- ja viestintätekniisten palvelujen järjestämisestä annettua lakia, voivat keskitetyn palvelutuotannon seurauksena ajautua tilanteeseen, jossa ne eivät voi suoraan vaikuttaa henkilötietojen käsittelyn ehtoihin.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen V lukuun – Henkilötietojen siirrot kolmansiin maihin tai kansainvälisille järjestöille

Tietosuoja-asetuksen henkilötietojen siirtoon liittyvät laaja-alaiset selvitys- ja toimenpidevelvollisuudet kohdistuvat tietojen viejään. Tietosuoja-asetuksessa ei kuitenkaan määritellä siirron eikä tietojen viejän käsitettä. Tämänhetkinen oikeustila tuntuu olevan se, että siirroiksi saatetaan katsoa myös sellaisia tilanteita, joissa henkilötietoja ei ole tosiasiallisesti käsitelty tai edes tarkoitus käsitellä kolmansista maista käsin. Viejän velvollisuudet saattavat kohdistua organisaatioon, jolla ei ole aikomusta siirtää henkilötietoja kolmansiin maihin, ja joka on pyrkinyt rajoittamaan henkilötietojen käsittelyn EU-/ETA-alueelle.

Digi- ja väestötietovirasto pitää nykytilaa kohtuuttomana, ja katsoo, että siirron käsitettä tulisi selkeyttää siten, että se viittaisi henkilötietojen tietoiseen ja säännönmukaiseen siirtämiseen EU-/ETA-alueen ulkopuolelle. Jos henkilötietojen käsittelijä siirtää henkilötietoja kolmansiin maihin ilman rekisterinpitäjän nimenomaista lupaa tai vastoin tämän ohjeita, rekisterinpitäjää ei tulisi pitää henkilötietojen viejänä. Henkilötietojen käsittelijän vastuuta ennakkoluvan hankinnasta tulisi korostaa siten, että rekisterinpitäjä ei voisi tietämättään päätyä tietojen viejän rooliin esimerkiksi pilvipalveluntarjoajan tekemän yksipuolisen sopimusmuutoksen seurauksena.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen IV lukuun – Riippumattomat valvontaviranomaiset

Digi- ja väestötietovirasto toivoo, että kansallinen tietosuojan valvontaviranomainen neuvoisi myös rekisterinpitäjiä ja tietosuojavastaavia tietosuoja-asetuksen tulkinnassa ja soveltamisessa.

Nykytilanteessa rekisterinpitäjän tietosuojaan liittyvien ratkaisujen kestävyys selviää yleensä vasta siinä vaiheessa, kun valvontaviranomainen on jo käyttämässä toimivaltuuksiaan organisaatiota kohtaan. Koska jokin asia voi olla valvontaviranomaisen selvitettävänä jopa vuosia, ja ”väärä” toimintatapa saattaa paljastua rekisterinpitäjällekin vasta jälkikäteisesti, tilanne on vastoin myös rekisteröityjen etuja. Digi- ja väestötietovirasto ehdottaa tietosuoja koskevia tarkempia linjauksia ja hyviä käytäntöjä tuottavan neuvovan elimen (vrt. esim. tiedonhallintalautakunta) perustamista. Mikäli tällainen lautakunta tai muu vastaava elin perustettaisiin, valvontaviranomainen voisi sen tuottamia ohjeistuksia hyväksymällä ohjata tietosuoja-asetuksen tulkintaa ja soveltamiskäytäntöjä.

Lisäksi Digi- ja väestötietovirasto on huolissaan siitä, että valvontaviranomainen keskittyy ratkaisukäytännössään ainoastaan tietosuojaan liittyviin oikeuksiin ja vapauksiin myös silloin, kun ratkaisu koskee viranomaisia. Tämä vaarantaa suhteellisuusperiaatteen toteutumisen. Tilanteeseen, jossa tietosuojan tasapaino muiden perusoikeuksien kanssa joudutaan punnitsemaan muutoksenhaun keinoin, tulisi saada muutos.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen VII lukuun – Yhteistyö ja yhdenmukaisuus

-

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen VIII lukuun – Oikeussuojakeinot, vastuu ja seuraamukset

-

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen IX lukuun – Tietojenkäsittelyyn liittyviä erityistilanteita koskevat säännökset

-

Jalonen Aino
Digi- ja väestötietovirasto

Hannula Henriikka
Digi- ja väestötietovirasto